

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.2.2019 r.
COM(2019) 77 final

2019/0037 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątej drugiej sesji Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie umieszczenia w wykazie substancji wymienionych w tabelach załączonych do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komisji ds. Środków Odurzających (CND) w związku z planowanym przyjęciem zmian do tabel Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. na podstawie zaleceń Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających (INCB).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja ONZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r.

Celem Konwencji ONZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. (zwanej dalej „konwencją”) jest wspieranie współpracy między stronami, tak aby mogły one skuteczniej zajmować się poszczególnymi aspektami nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi o wymiarze międzynarodowym. Wypełniając swoje zobowiązania wynikające z konwencji, Strony podejmują niezbędne środki, w tym środki ustawodawcze i administracyjne, zgodnie z podstawowymi przepisami swoich krajowych systemów prawnych.

Konwencja weszła w życie dnia 11 listopada 1990 r.

UE¹ i państwa członkowskie są stronami konwencji.

2.2. Komisja ds. Środków Odurzających (CND)

Komisja ds. Środków Odurzających (CND) działa przy Radzie Gospodarczo-Społecznej (ECOSOC) Narodów Zjednoczonych, a jej funkcje i uprawnienia określono m.in. w konwencji. Członkami tej komisji są 53 państwa członkowskie ONZ wybierane przez ECOSOC. Członkami CND z prawem głosu jest obecnie 11 państw członkowskich UE. Unia ma w CND status obserwatora.

Uwzględniając uwagi przedstawione przez Strony oraz uwagi i zalecenia INCB, których ocena jest rozstrzygająca w odniesieniu do kwestii naukowych, a także przy uwzględnieniu wszelkich innych istotnych czynników, CND może zadecydować większością dwóch trzecich głosów swoich członków o umieszczeniu danej substancji w tabelach załączonych do konwencji.

2.3. Planowane akty CND

W dniach 14–22 marca 2019 r. podczas swej sześćdziesiątej drugiej sesji Komisja ds. Środków Odurzających ma przyjąć decyzje w sprawie umieszczenia substancji w wykazie dotyczące dodanie czterech substancji w tabelach konwencji („planowane akty”), a mianowicie:

glicydanu 3,4-MDP-2-P metylu (“glicydanu PMK”), kwasu glicydowego 3,4-MDP-2-P metylu (“kwasu glicydowego PMK”), alfa-fenyloacetyloacetamidu (APAA) oraz kwasu jodowodorowego.

¹ Decyzja Rady z dnia 22 października 1990 r. dotycząca podpisania w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi (Dz.U. L 326 z 24.11.1990, s. 56).

Zgodnie z konwencją decyzje CND stają się wiążące, chyba że jedna ze stron przedłoży daną decyzję do rewizji przez ECOSOC w obowiązującym terminie². Decyzje ECOSOC w tej sprawie są ostateczne. Planowane akty staną się wiążące dla stron zgodnie z art. 12 konwencji, który stanowi, co następuje, w swoich odpowiednich częściach:

„Każda decyzja Komisji podjęta zgodnie z niniejszym artykułem jest przekazywana przez Sekretarza Generalnego wszystkim państwom i innym podmiotom, które są lub mają prawo stać się stronami niniejszej Konwencji, a także INCB. Decyzja taka staje się w pełni skuteczna w odniesieniu do każdej ze Stron po upływie stu osiemdziesięciu dni od daty takiego powiadomienia.

Decyzje Komisji podjęte na podstawie niniejszego artykułu podlegają przeglądowi Rady na wniosek każdej ze Stron złożony w terminie stu osiemdziesięciu dni od daty powiadomienia o decyzji. Wniosek o dokonanie przeglądu przesyłany jest Sekretarzowi Generalnemu wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, na których wniosek ten się opiera.

Sekretarz Generalny przekazuje kopie wniosku o dokonanie przeglądu oraz odpowiednie informacje Komisji, INCB i wszystkim Stronom, zapraszając ich do zgłaszania uwag w terminie dziewięćdziesięciu dni. Wszystkie otrzymane uwagi przedkłada się Radzie do rozpatrzenia.

Rada może potwierdzić lub uchylić decyzję Komisji. Powiadomienie o decyzji Rady przekazywane jest wszystkim Państwom i innym podmiotom, które są lub mają prawo stać się Stronami niniejszej Konwencji, a także Komisji i INCB.”

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

W dniu 19 grudnia 2018 r. Komisja została poinformowana, że INCB zaleca dodanie trzech substancji do tabeli I załączonej do konwencji, mianowicie: glicydanu 3,4-MDP-2-P metylu (“glicydanu PMK”), kwasu glicydowego 3,4-MDP-2-P metylu (“kwasu glicydowego PMK”) oraz alfa-fenyloacetyloacetamidu (APAA). W odniesieniu do czwartej substancji, mianowicie kwasu jodowodorowego, INCB zaleca, by nie obejmować jej kontrolą w ramach konwencji.

Z oceny INCB wynika, że trzy substancje, mianowicie: glicydan 3,4-MDP-2-P metylu (“glicydan PMK”), kwas glicydowy 3,4-MDP-2-P metylu (“kwas glicydowy PMK”) oraz alfa-fenyloacetyloacetamid (APAA) są często wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania, odpowiednio: MDMA i substancji powiązanych; 3,4-MDDP-2-P, a następnie MDMA i substancji powiązanych; oraz amfetaminy i metamfetaminy. Istnieją dowody na to, że wielkość i zakres nielegalnej produkcji wymienionych środków odurzających i substancji psychotropowych stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego i stwarza problemy społeczne, co uzasadnia objęcie tych substancji kontrolą międzynarodową. W odniesieniu do czwartej substancji, a mianowicie kwasu jodowodorowego, INCB jest zdania, że kontrola międzynarodowa nie byłaby skutecznym sposobem ograniczenia dostępności nielegalnie produkowanej metamfetaminy i amfetaminy.

Nielegalna produkcja MDMA i substancji powiązanych, a także metamfetaminy i amfetaminy stanowi poważny problem w Unii. Te nielegalnie produkowane środki odurzające i substancje psychotropowe powodują w Unii znaczne problemy związane ze zdrowiem publicznym, a także problemy społeczne. Ponadto zorganizowane grupy przestępcze w Unii również nielegalnie eksportują te środki odurzające i substancje psychotropowe do państw trzecich.

² Art. 12 ust. 7 konwencji ONZ z 1988 r.

Państwa członkowskie Unii powinny zatem wyrazić stanowisko w Komisji ds. Środków Odurzających popierające dodanie glicydanu 3,4-MDP-2-P metylu („glicydanu PMK”), kwasu glicydowego 3,4-MDP-2-P metylu („kwasu glicydowego PMK”) oraz alfa-fenyloacetyloacetamidu (APAA) do tabeli I załączonej do Konwencji, a także opowiadające się za nieobejmowaniem kwasu jodowodorowego kontrolą w ramach konwencji.

Zmiany w tabelach załączonych do konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w obszarze kontroli prekursorów narkotyków, gdyż substancje dodawane w tych tabelach należy włączyć do prawa Unii³. W celu zapewnienia tego Komisję uprawniono do przyjęcia aktów delegowanych.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu czy też stroną danej umowy⁴.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁵.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja ds. Środków Odurzających jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.

Akty, do przyjęcia których wzywa się Komisję ds. Środków Odurzających, stanowią akty wywołujące skutki prawne. Planowane akty będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi oraz mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawodawstwa UE, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustanawiające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych. Dzieje się tak, ponieważ zmiany w tabelach załączonych do Konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w obszarze kontroli prekursorów narkotyków, gdyż substancje dodawane w tabelach załączonych do Konwencji należy włączyć do prawa Unii.

³ ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi (Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych (Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1).

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., sprawa C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, sprawa C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanych aktów, w których kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowane akty mają dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanych aktów odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANYCH AKTÓW

Biorąc pod uwagę fakt, że akty Komisji ds. Środków Odurzających wprowadzą zmiany w tabelach załączonych do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, po ich przyjęciu należy opublikować je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątej drugiej sesji Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie umieszczenia w wykazie substancji wymienionych w tabelach załączonych do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. (zwana dalej „konwencją”) weszła w życie w dniu 11 listopada 1990 r. i została zawarta w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej na mocy decyzji Rady 90/611/EWG⁶.
- (2) Zgodnie z art. 12 ust. 2–7 konwencji substancje mogą być dodawane w tabelach załączonych do konwencji, w których wymienione są prekursory narkotyków.
- (3) Podczas swej sześćdziesiątej drugiej sesji w dniach 14–22 marca 2019 r. w Wiedniu Komisja ds. Środków Odurzających powinna podjąć decyzję w sprawie dodania czterech nowych substancji w tabelach załączonych do konwencji.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komisji ds. Środków Odurzających, podczas sześćdziesiątej drugiej sesji w dniach 14–22 marca 2019 r. w Wiedniu, ponieważ podjęte decyzje będą wiążące dla Unii oraz mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawodawstwa UE, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustanawiające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi⁷ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych⁸.
- (5) Z oceny Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających (INCB) wynika, że trzy substancje, mianowicie: glicydan 3,4-MDP-2-P metylu („glicydan PMK”), kwas glicydowy 3,4-MDP-2-P metylu („kwas glicydowy PMK”) oraz alfa-fenyloacetyloacetamid (APAA) są często wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania, odpowiednio: MDMA i substancji powiązanych; 3,4-MDDP-2-P, a następnie MDMA i substancji powiązanych; oraz amfetaminy i metamfetaminy. Istnieją dowody na to, że wielkość i zakres nielegalnej produkcji wymienionych

⁶ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, s. 56.

⁷ Dz.U. L 22 z 26.1.2005 s. 1.

⁸ Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1.

środków odurzających i substancji psychotropowych stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego i stwarza problemy społeczne, co uzasadnia objęcie tych substancji kontrolą międzynarodową. W odniesieniu do czwartej substancji, a mianowicie kwasu jodowodorowego, Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających jest zdania, że kontrola międzynarodowa nie byłaby skutecznym sposobem ograniczenia dostępności nielegalnie produkowanej metamfetaminy i amfetaminy. Nielegalna produkcja MDMA i substancji powiązanych, a także metamfetaminy i amfetaminy stanowi poważny problem w Unii. Te nielegalnie produkowane środki odurzające i substancje psychotropowe powodują w Unii znaczne problemy związane ze zdrowiem publicznym, a także problemy społeczne. Ponadto zorganizowane grupy przestępcze w Unii również nielegalnie eksportują te środki odurzające i substancje psychotropowe do państw trzecich.

- (6) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas sześćdziesiątej drugiej sesji Komisji ds. Środków Odurzających, jest następujące:

- glicydan 3,4-MDP-2-P metylu ("glicydan PMK"), kwas glicydowy 3,4-MDP-2-P metylu ("kwas glicydowy PMK") oraz alfa-fenyloacetyloacetamid (APAA) należy włączyć do tabeli I załączonej do konwencji;
- kwasu jodowodorowego nie należy obejmować kontrolą w ramach konwencji.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie Unii będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*